Ч. 200 (13.745). Львів, вівторок 31. липня 1934. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долр. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

1914. РІК НЕ ПОВТОРИТЬСЯ.

НАД ДОЛЬФУСОМ ЗНУЩАЛИСЯ?

Югославянські часописи повідомляють, що Дольфуса поцілили не лише двома кулями, а й тяжко побили його. Обі руки йому опухли, голова розбита в кількох місцях. Положення ніг, як лежав на отомані, теж не було природне. З того здогадуються, що й ноги поломили йому.

ДІТИ НЕ ЗНАЮТЬ, ЩО ІМ УБИЛИ БАТЬКА.

Згідно зі звідомленнями з Риму, Дольфусові діти не знають, що їх батько не живе. Вони є в Річіоне під опікою жінки Мусолінія, Рахелі.

РІНТЕЛЄН ІЩЕ ЖИВЕ.

З Відня прийшли вістки, що посол Рінтелєн іще далі є в клініці Ранція. В пятницю вечором проф. Ранці зробив йому другу операцію. Стан здоровля все ще поважний і досі годі було його переслухати.

АРЕШТУВАЛИ Д-РА РЕНЕРА.

Між арештованими в Відні є теж бувш. соціялістичний канцлер д-р Карло Реннер. Його арештували були теж після соціялістичного перевороту в лютому й недавно випустили на волю. Тепер знову арештували.

ЧСР НЕ ВПУСКАЄ ВТІКАЧІВ, ЮГОСЛАВІЯ ІНТЕРНУЄ.

Чехословацька влада приказала прикордонним сторожам не впускати гітлерівських утікачів із Австрії до Чехословаччини.

До Сербії втікло знову зі зброєю 157 австрійців. Їх помістили в концентраційному таборі в півд. Сербії.

СМЕРТНИЙ ПРИСУД НА ШТАРЕМБЕРҐА.

З Відня повідомляють, що один почтовець у Бурґенлянді переловив посилку німецьких ґазет і лист такого змісту: „Можемо впевнити, що за два дні і кн. Штаремберґ не буде жити". Посилка надана в Данціґу.

ЗА РОЗВЯЗАННЯ АВСТР. ЛЕҐІОНУ В НІМЕЧЧИНІ.

Зачувати, що В. Британія радила Австрії згодитися на іменування Папена послом у Відні. Австрія, мовляв, поставить умовину, щоби в Німеччині розвязали австрійський леґіон. Колиб австрійський уряд не міг поставити тієї умовини, зроблять це великі держави.

ЩЕ РІК ТОМУ ПРИГОТОВЛЯЛИ НАПАД.

„Н. Вр. Журналь" твердить, що напад на канцлерську палату в Відні приготовили були ще рік тому. На зборах нац.-соц. комбатантів Фравенфельд сказав, що вистане 300 рішучих людей, щоби арештувати Дольфусів уряд. Тоді на провінції вибухне повстання, а австр. військо та жандармерія не дасть собі ради. Тоді від президента зажадали би, щоби іменував поміркований уряд Рінтелена та б. канцлера Вінклера.

МОБІЛІЗАЦІЯ ТРЬОХ ІТАЛІЙСЬКИХ РІЧНИКІВ.

Маддярські часописи принесли вістки, що у звязку з подіями в Австрії Італія змобілізувала річники з 1905, 1906. і 1907 р. Зголошуються теж добровольці.

Всі альпейські шляхи обсадило військо. На австрійський кордон вислали теж змеханізовану дивізію 8.000 вояків. Сюди належать теж танки, панцирні авта найновішого типу, тяжка й легка артилерія, 6- і 8-колові вантажні авта.

ІТАЛІЯ МАЄ ДОКУМЕНТИ ПРОТИ ГАБІХТА.

З Риму повідомляють, що італійський уряд має документи, які стверджують, що Габіхт (представник австрійських гітлерівців у Німеччині) є справжнім ініціятором віденського „пучу". Італія сподіється, що як оголосить ті документи, одержить від вел. держав мандат на збройну інтервенцію, а також від Югославії, яка досі була проти того.

ДІТИ ШАНУЮТЬ ПАМЯТЬ ДОЛЬФУСА.

В Кампо Австріо біля Риму відбулося жалібне свято пошанування памяти Дольфуса. В тій місцевості є австрійські діти запрошені Мусолінієм. Один хлопець виголосив промову в німецькій мові, Італійський хлопець присягнув, що італ. молодь помагатиме Австрії в боротьбі за її незалежність. Свято трасмітували італійські радіостанції та віденська.

ПРОТИНІМЕЦЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В ІТАЛІЇ.

У Римі й інших італійських містах відбувалися маніфестації за Австрією. В кінах протестували проти висвітлювання „тижня" з Німеччини.

НАРАДИ МІН. ЄФТИЧА З КОР. ОЛЕКСАНДРОМ.

Міністер закордонних справ Югославії Єфтич приїхав до літньої резиденції короля, щоби здати звіт із подій в Австрії. Югославія слідкує дуже уважно за подіями в Австрії.

НАРАДИ ЧСЛ. МІНІСТРА ВІЙСЬК. СПРАВ ІЗ ШЕФОМ РУМ. ҐЕН. ШТАБУ.

Чехословацький міністер народньої оборони нараджувався з шефом румунського ґен. штабу Антонеску, який в пятницю приїхав до Праги. В нарадах узяв участь і шеф чехословацького ґен. штабу Крейчі. Кажуть, що ті наради були в звязку з австрійськими подіями.

ПЕСИМІЗМ У ЯПОНІЇ.

Згідно зі звідомленнями Райтерової Аґенції в Токіо, в японських офіціяльних колах переконані, що події в Австрії створили більше можливих причин до війни, ніж їх було перед вибухом світової війни в 1914 р.

РЕВОЛЮЦІЮ В СТИРІЇ ТА КАРИНТІЇ ЗДАВИЛИ.

ВІДЕНЬ, 29. 7. ПАТ. Згідно з комунікатом влади безпеки нац.-соц. революцію в Стирії та Каринтії здавили. Урядові війська опанували зовсім положення. Втрати урядових військ від 25 до 28. липня: 78 убитих і 165 ранених. По інформаціям із приватних джерел втрати нац. соціялістів доходять до 200 вбитих, дуже багато ранених і полонених.

ЧИ БУДЕ ДЕМАРШ ВЕЛ. ДЕРЖАВ?

ПАРИЖ, 28. 7. ПАТ. Авас повідомляє, що між Парижем, Льондоном і Римом ідуть переговори в справі австрійських подій. Покищо годі знати, чи та в якій формі буде демарш вел. держав у справі ґарантії незалежности Австрії. „Ексцельзіор" оцінює так становище вел. держав: Льондон задержує вижидаюче становище та є радше за скликанням Ради Ліґи Націй, Рим є за активним виступом. Париж задержує вижидаюче становище.

1914 РІК НЕ ПОВТОРИТЬСЯ.

ЛЬОНДОН, 29. ПАТ. На зборах бувш. комбатантів міністер війни льорд Гейлсгем старався розвіяти побоювання комбатантів у звязку з подіями в Австрії. Дехто пригадує події з 1914 року та вбивство архикнязя Фердинанда в липні тогож року й питаються, чи ця історія повториться. На мою думку побоювання ті безосновні. Тому 20 літ Европа поділилася була на два табори, після вбивства кожний найшовся то по одному то по другому боці й війна мусіла вибухнути. Нині весь цивілізований світ однозгідно осуджує вбивство і ніякий нарід не сміє ставитися проти тієї думки.

СЬОГОДНІ СТВОРЯТЬ НОВИЙ УРЯД.

ВІДЕНЬ, 29. 7. ПАТ. Сподіються, що новий уряд створять у понеділок. Як кандидатів на становище канцлера називають кн. Штаремберґа та мін. Шушніґа.

ФЕЙ БУДЕ ПОСЛОМ.

БЕРЛІН, 29. 7. ПАТ. „Д. Альґ. Цтґ." повідомляє, що австрійським послом у Римі буде мін. Фей.

МУЗИКА ТА ПОЛІТИКА.

ВІДЕНЬ, 29. 7. ПАТ. Прикре враження зробило тут, що славний композитор Рих. Штравс усунувся від участи в музичному фестівалі в Зальцбурґу. Штравс давно заповів свою участь. Несподівана відмова була несподіванкою для Відня. Причина Штравсового кроку, як здогадуються, є політичної натури, бо Штравс симпатизує з нац. соціялізмом.

ЩЕ ЙДУТЬ БОЇ. ФЕСТІВАЛЬ ВІДБУВСЯ.

ЛЬОНДОН, 29. 7. ПАТ. Райтер повідомляє з Відня, що в трьох місцевостях біля Зальцбурґа, йшли нині дрібні бої. Зрештою в усій Австрії спокій. Фестіваль у Зальцбурґу відбувся без інциденту.

АВСТРІЯ НЕ ПРИЙМЕ ПАПЕНОВИХ УМОВИН.

ВІДЕНЬ, 28. 7. ПАТ. На місію Папена в Відні урядові кола дивляться доволі песимістично. Побоюються тут, що Австрія не зможе приняти умовин, які поставить Папен для управильнення австрійсько-німецьких взаємин. Висилка Папена до Відня рівняється усуненню його від впливів у німецькому кабінеті. Немиле враження зробив виступ Папенового орґану „Ґерманія" проти пок. канц. Дольфуса. Ухвалу в справі згоди для Папена розгляне щойно новий австрійський уряд. Ухвали можна сподіватися в половині тижня.

ЗАПЕРЕЧЕННЯ ІТАЛІЙСЬКОГО УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 29. 7. ПАТ. Райтер повідомляє з Риму, що італійський уряд офіціяльно заперечує: 1) чутки, начеб австрійські війська перейшли італійський кордон, 2) начеб італійські війська ввійшли на австрійський терен, 3) начеб італійський посол повідомив німецький уряд, що Італія не годиться, щоби Папен був німецьким послом у Відні.

ЗАМКНУЛИ БАВАРСЬКО-АВСТРІЙСЬКИЙ КОРДОН.

ПАРИЖ, 29. 7. ПАТ. Авас повідомляє з Відня, що німецька влада видала приказ замкнути австрійсько-баварський кордон для руху подорожніх. Кордон можуть переходити лише ті, що мають дипльоматичні пашпорти та подорожні, що мають білети міжнародніх бюр подорожі.

АРЕШТУВАЛИ ЖУРНАЛІСТІВ.

У Берліні арештували б. редактора „Н. Фр. Пресе" Гемберґера, що тепер був кореспондентом віденського „Таґ-у" та „Прагер Пресе". Німецький уряд заповів, що випустить його на волю, як негайно покине Німеччину.

У звязку зі слідством у справі австрійського „пучу" у Відні арештували редактора „Вр. Н. Нахріхтен" і „Остдойтше Рундшав".

НАСЛІДНИК ДОВГАЛЕВСЬКОГО.

ПАРИЖ, ПАТ. Наслідником Довгалевського на становищі амбасадора СССР у Франції буде Сокольніков, теперішній заступник комісаря народніх справ.

—o—

БІЛЬШОВИЦЬКІ ЛІТАКИ В ВАРШАВІ.

До Варшави прилетіли в суботу три більшовицькі літаки, в яких приїхало заг. 29 осіб. Прилетіли з великим опізненням з причини непогоди. З одного літака висів заступник шефа червоної армії Менжинінов із большевицькими летунами. До представників польського уряду сказав: „Добрийдень, панове офіцири!" Опісля з большевицькими та польськими старшинами перейшов попри почесний відділ війська. Оркестра відіграла інтернаціонал і польський гимн. До почесного відділу Менжинінов сказав: „Добрийдень, панове вояки!" Вояки відповіли: „Чолем, пане ґенерале!"

—o—

Від ҐПУ до НАРКОМВНУДЕЛУ.

Для означення істотної ріжниці між першим та другим є добра українська приказка: не вмер Данило, та болячка задавила. Але деякі деталі цієї „реформи" та обставини, що спонукали до її переведення, варті уваги.

Заступлення ОҐПУ НАРКОМВНУДЕЛ-ом московська преса зясовує звичайно „зростом Совітського Союзу та скріпленням його могутности" („Ізв.", 11. VII. 1934). Саме це демагогічне твердження властиво вистарчає, щоб зрозуміти, що справа мається якраз навпаки. І дійсно, ніколи ще внутрішнє становище СССР не було таке тяжке, як тепер, після посухи, що знищила значну частину засівів, перед новою хвилею страшної голодової катастрофи.

А оскільки зовнішнє становище Совітського Союзу залежить від його внутрішнього становища, є й міжнародня ситуація московського уряду зовсім не блискуча. Сучасні політичні відносини в Европі справді такі сумні, що большевики мають спроможність шукати на міжнароднім терені підтримки в боротьбі проти поневолених націй СССР. І саме для зовнішнього ужитку, для заспокоєння деяких моралістів у політичних колах Европи, відбувається негідна комедія з перемалюванням московського „пастелка" — ОҐПУ на приємніший для европейського ока НАРКОМВНУДЕЛ. Так було вже раз, коли ВЧК, чрезвичайку, перемінили на ҐПУ та „Охранку" на чрезвичайку. Фірма міняється, а Москва все лишається Москвою.

Оскільки скасування ОҐПУ сталося наслідком внутрішніх партійних відносин, сказати досить тяжко. У всякім разі варто уваги, що в останнім часі відбулися численні арешти між досить визначними співробітниками ҐПУ; досить підозріла є й недавна пожежа його осідку. Головною здібністю „великого, улюбленого" Сталіна, що забезпечує йому таке довге диктаторство, є уміння своєчасно зліквідувати небезпечну особу чи орґанізацію. А ОҐПУ в теперішніх непевних для партії часах, як установа автономна, у звязку з поріжненням між Сталіном та Ворошиловом моглаб бути досить небезпечна для пануючої большевицької верхівки.

Ніхто з мешканців совітської вязниці народів не вірить, розуміється, запевненням преси, що „пролетарська диктатура міняє характер своїх метод боротьби, переходячи у значній мірі до метод судівництва та в значно більшій мірі спираючись на точні формули революційного закону". (Тамже). Всі запевнення і підкреслення „революційної законности" призначені для „буржуазних" держав, поруч з якими мають засісти незабаром представники московського уряду в Женеві. Для внутрішньогож ужитку видано не давно наскрізь терористичне зарядження про відповідальність родини за її членів, що поповнили злочин зради „батьківщини", себто виступили проти московської олігархії.

Про „революційну законність" нової установи свідчить особисто яскраво точка 8. дотичного указу, в якій говориться про утворення при НАРКОМВНУДЕЛі особливої наради, що матиме право „адміністративного вислання, заслання, замкнення до поправно-робітничих таборів на речинець до 5 (!!) років та видалення за межі СССР".

До всесоюзного сцентралізованого НАРКОМВНУДЕЛу, що нищить фактично рештки декоративної самостійности національних республик, належить і розслід справ державної безпеки та доходження в справах зради батьківщини, шпіонажі і т. і., які потім спрямовують або до Найвищого Суду СССР або до військової колеґії цього суду та до воєнних трибуналів.

НАРКОМВНУДЕЛам національних республик таким чином лишається небагато, до тогож вони працюють на основі постанов про всесоюзний НАРКОМНУДЕЛ. На посаду нового українського комісаря призначили Балицького.

Утворення всесоюзного НАРКОМНУДЕЛу є новим шаблем в розвитку боротьби московського уряду проти поневолених націй СССР. Нова установа є новим знаряддям визиску, нищення та асиміляції поневолених націй. Правничі міркування большевицьких писак про „революційну законність" ані трохи не закриють безмежної реакційности нового орґану московського невільницького капіталізму. Але ця „реформа" дає її добру нагоду виявити саму істоту московського большевизму.

На превеликий жаль треба ствердити, що істота большевизму все ще незрозуміла навіть для деяких колишніх керманичів самостійної Української Держави. Я маю тут на увазі не тих українських „революціонерів", що мріють про федерацію з Московщиною. Але є й самостійники, що порівнюють большевизм з фашизмом та гітлеризмом, забуваючи, що большевизм збудований і тримається на спинах поневолених націй, а фашизм та гітлеризм витворений у межах національних держав.

В однім українськім щоденнику можна було навіть недавно читати, що большевизм вигадали жиди, щоб панувати над світом, та що бідного Сталіна осідлав Каганович. Отже єднаймося, мовляв, з москалями біля „однаво кателка" в боротьбі проти большевизму і биймо спільно жидів... А одно Бюро, під диктат московської еміґрації твердить, що світовий комунізм насіла на бідну Росію большевизм і використовує її у своїх цілях, а зовсім не навпаки. Цим спрямовують, розуміється, цілу боротьбу проти Москви на міжнароднім терені на зовсім хибний шлях і зводять нанівець, а разом з тим фактично розбивають і заходи ослабити боротьбу поневолених націй проти московського уряду. Непропорціонально велика співпраця жидів в московським урядом не повинна ні трохи затемнювати наскрізь національну московську істоту большевизму, основи якого остільки старі, як і основи самого московського імперіялізму.

В данім разі мусимо дбати про те, щоб ідея нашої національної визвольної боротьби лишалась ясною та щоб ця боротьба не відхилялась на політичні манівці всякого роду. І з цього погляду утворення Наркомвнуделу можна навіть витати. Те, що раніше можна було зіпхати на свавілля та надужиття невідповідальних органів ҐПУ, паде тепер цілим тягарем на весь московський уряд, на московську націю, яку він безперечно репрезентує і яка його в поневоленні інших націй СССР безперечно підтримує. А це видно навіть з виступів чільних представників московської еміґрації всіх таборів.

Демагогічне говорення большевицької верхівки про „пролетарську" державу особливо смішне тепер, у добі наскрізь капіталістичної внутрішньої та зовнішньої політики московського уряду. А такі постанови цього уряду, як постанова про зраду (московській) батьківщині, про охорону (московської) „соціялістичної власности", про безпеку (московської) держави та про монопольне право централізованого московського Наркомвнудел-у карати і милувати „інородців", аж занадто свідчать про різкий та очевидний зріст московського шовінізму.

Не маємо сумніву, що московська акція стріне належну протиакцію поневолених націй. Але виразне означення дійсних відносин між московським урядом та цими націями дуже пожадане і для Женеви, куди вибираються большевики.

М. Данько.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 31. ЛИПНЯ 1934.

КЕТЕ КІРШНЕР.

ТАЛІЗМАН.

Одета Вансель — молода, дуже гарна жінка, виступала як танцюристка в „Касіно де Парі" у короткій блюзочці з сильними вирізами. Одного вечора приступив до неї індійський раджа і попрохав її зїсти з ним вечеру. Дарунок, залишений ним їй на спомин, дозволив їй узяти собі двотижневу відпустку. Як приємно позбутись на два тижні примусових танців щовечора, не вдихувати пороху за кулісами, не бачити настирливих почитувачів...

Куди поїхати? Після вагання вибрала вона Монте Карльо. Недурно раджа виїзджаючи залишив їй іще маленького фетиша, що приносить неминуче щастя. Це був малий індійський бог Вішну, вирізьблений з ясного бурштину і з рубінами в очах. Вона конче хотіла випробувати його. Ануж виграє стільки, що не буде приневолена більше витанцьовувати.

У чудовий весняний ранок привіз її поїзд до Монте Карльо. Перед вікнами її кімнати в готелі „Ексцельзіор" колихались від легкого подуву крісласті пальми і перед її очима простягалось море, синє, безмежне, що аж хвилювало її груди. Вонаж бачила з дня на день тільки сірі куліси або сірі дахи з паризької кімнатки, що виходила на подвіря.

Минув тиждень, але повний розчарування. Гроші раджі розплились на столі рулетки як масло на сонці. Навіть дрібні ощадности, які Одета для обережности взяла зі собою, треба було теж нарушити. Її переслідувала дивна, завзята невдача. Поставить на „чорне" виходить „червоне", попробує якогось „числа — кулька невідхильно впаде на сусіднє.

Дуже пригноблена верталась до готелю. Вікна були відчинені настіж, ясне небо блимало зірками, солодкий запах фіялок долітав із далеких піль перфумованого міста Ґрас. Одета не звертала на все уваги. З важким віддихом сіла за столик і почала обраховувати свої останні гроші. Із торбиночки витрясла теж малого бурштинового божка.

Поставила його з гнівом на стіл і приглядалася йому з ненавистю.

— Це ти переслідуєш мене! — пробурмотіла. — Стрівай!

Підійшла з Вішну до вікна і кинула ним із розмахом понад пальми, що шуміли легенько своїми парасолями.

Припадок захотів, що під одною з тих пальм сидів гарний, молодий мужчина граф Жан де Верней. Він тримав у руці револьвер і мав намір пустити собі кулю в голову. Саме тоді бурштиновий бог падаючи зашумів у листях пальми і впав йому під ноги, майже зачіпаючи за револьвер.

Верней підніс предмет зі землі і цікаво йому приглядався. Як правдивий грач, що за кілька тижнів програв свій увесь не дуже малий маєток, зумів він оцінити вартість цього божка, головно з огляду на його рубіни.

— Яких двісті франків — рішив він і зложив Вішну разом із револьвером до кишені. — На кожний випадок можна буде за це ще раз попробувати щастя, а вже потім...

Бурштиновий божок спочив у заставнім банку, а Верней із 200 франками помандрував до касина. І тут трапилось щось незвичайне, казкове. Він виграв відразу. Почав вигравати весь час, удень і вночі. Йому виходили звичайні подвійні ставки, поодинокі числа, найбільше чудернацькі комбінації. Люди оперезували його, детективи стежили за його грою, грачі підходили до нього і пропонували йому великі гроші, щоб він виявив їм тайну своєї системи, якої він зовсім не мав. За три дні він відбив майже 800.000 франків, як тут програв. Носив уже при собі бурштинового Вішну, якого викупив зараз першого дня.

Коли третього дня вночі виграв іще нових стотисяч франків, устав біщучим рухом від стола. Він присягнув свому малому божкові, що не зарискує більше ні сотиком, коли відбере все те, що програв. Тоді почув біля себе жіночий голос:

— Якби я так знала, що робити, щоб мати щастя. Мої всі гроші пропали.

Верней побачив дуже гарне, хоч скривлене личко Одети. Вона подобалась йому. Вона виглядала зворушливо у своїй безрадности та розпуці.

— Будь ласка, ходіть зі мною — сказав він — я виявлю вам мій секрет.

Вони пішли до бару. Коли сіли в кутку, він представився їй і сказав з усміхом:

— Чи вільно знати хто ви, такі нещасливі?

— Я Одета Венсель з „Касіно де Парі". Будь ласка, скажіть мені свою тайну!

Верней почав оповідати:

— Три дні тому, менш-більше в тій самій годині сидів я на одній лавці під пальмами без сотика в кишені і без проміньчика надії, як вийти зі страшної ситуації. Мусите знати, що я самотний, без батьків, без близької рідні. Мені не лишалось нічого іншого крім самогубства. Коли я вже зважився на це, з неба впав на мене спаситель. Ось, подивіться!

Верней витягнув бурштинового божка і поставив його перед зажуреною Одетою.

— Мій Вішну! — крикнула вона і хотіла його взяти.

— Ого! — стримав її Верней, поклавши божка до кишені! — Це мій Вішну!

Після того прийшло до запитів і розяснень. Всеж вони не могли погодитись, кому Вішну належить. А щоби розвязати це важке питання поїхали разом до Парижа.

Три місяці пізніше оженився Верней з Одетою. Не було іншого виходу, бо обоє заявили однакові претенсії до бурштинового божка як своєї власности.

Тепер стоїть Вішну у них у сальоні за шкляним хльошем на катрані.

Перекл. з нім. Л. Б.

Закарпаття.

НОВИЙ КУРС ЧЕСЬКИХ АГРАРІВ НА ЗАКАРПАТТІ?

Як повідомляє закарпатська преса, чеські аграри на Закарпатті зміняють свою москвофільську орієнтацю на українофільську, у виcлiдi чого в Мукачеві має небаром появитися дoруч їх партійного органу в російській мові новий їх часопис вже українською мовою п. н. „Земля і Воля". Часопис редагуватиме нібито бувший український соц.-дем. Ключурак.

СОЦ.-ДЕМОКРАТИЧНА ОПОЗИЦІЯ ОРҐАНІЗУЄТЬСЯ.

В Ужгороді відбувся мин. тижня зїзд опозиції соц.-дем. партії, на який зявилося нібито аж 47 делегатів ріжних професійних і політичних організацій. Зїзд вирішив, що сьогоднішній партійний провід відступив, мовляв, від програми і тому „вважає конечним рятувати соц.-дем. маси" новою партією, що має назву „Незалежна партія соціялістів робітників і селян Підкарп. Руси" та вступити до II. Інтернаціоналу. Ця нова група — як хвалиться „Карпаторусскій Голос" — запротестувала проти українського шовінізму на Закарпатті і буде базуватись головним чином на москвофільськім напрямку.

Як відомо, ту нову групу ведуть мадярські соціялісти, яких провід соц.-дем. української партії на Закарпатті виключив недавно зі своїх рядів.

ЛИТОВСЬКИЙ ЛЕТУН ПОЛЕТИТЬ ПОНАД ОКЕАН.

НЮЙОРК, ПАТ. Литовський ген. консуль у Нюйорку на зборах сказав, що небаром литовський летун Вейткус із Шикаго відлетить із Нюйорку понад океан до Ковна.

—о—

У СТРАТОСФЕРУ.

У Рапід Сіті (стейт Дакота) вистартував велитенський стратосферний бальон. Має долетіти до висоти 24 км. Є вістки, що долетів до 15.400 стіп.

ВАШИНГТОН, 29. 7. ПАТ. Стратосферний бальон, що вчора вилетів із Рапід-Сіти та долетів до 18.290 м., після 10 год. 15 хв. стрінула катастрофа. Поволока не видержала тиснення газу та трісла. Бальон став скоро опадати на 1.500 м. над землею летуни вискочили при помочі легкопаду й осіли щасливо.

—о—

ЩЕ ПРО ЛЕТУНСЬКУ КАТАСТРОФУ.

Як ми вже повідомляли біля віртемберського кордону розбився літак із 8 подорожніми та 3 людьми залоги. Це швайцарський літак „Куртіс-Кондор". Впав він із висоти тисячі метрів серед ліса. Мотор найшли км. від місця катастрофи, в широкому промірі лежали крила та металеві частини апарату. В мельдунковій книжці пільота є записка „Ціріх, год. 9.25 висота 1.500 м., повітря чисте, без хмар". Всі люди, м. и. 2 жінки та 3-літня дитина згинули.

—о—

САМОГУБСТВО З 200 М. ВЕЖІ.

ШИКАГО, 29. 7. ПАТ. 42-літній поляк Мацей Калєта скочив з 200-метр. вежі на майдані міжнародньої вистави. Спадаючи натрапив на сталеві линви, що піддержують вежу й вони перетяли тіло на половину. Причина самогубства невідома.

—о—

НОВИНКИ

— **Другої позички не буде.** Деякі часописи принесли вістки нібито польське м-ство скарбу розпише спеціяльну внутрішню позичку для жертв повені. З варшавських міродатних кол заперечили цю вістку. Жертвам повені покищо треба кільканадцять міліонів зол. Ці втрати можна покрити з інших джерел. Головну поміч дадуть у натурі: збіжє, одіж, будівельний матеріял із державних лісів і т. п.

— **Нові гроші.** З нагоди 20-их роковин виmаршу кадрових „стшелецьких дружин" в Польщі появляться в перших днях серпня нові 5- і 10-золотівки. По одному боці тих грошей буде визерунок Пілсудського, по другому орел на щиті з ініціялом „S", окружений вінцем проміння.

— **Засуджені бідаки мусять платити судові кошти.** Польське м-ство справедливости видало обіжник до прокуратур судів у справі стягання оплат і коштів відбуття кари від засуджених. М-ство признало недоцільним, щоби звільнювати від коштів особи, щодо яких екзекуція виявилася безуспішною. Бідаки мають заплатити такі кошти, як їх маєтковий стан поправиться.

— **Жидівське військо в Польщі.** „Ґазета Варшавска" повідомляє, що на фільварку Анелінек біля Отвоцька відбулося святочне закінчення центр. інструкторського курсу Бріт Тромпельдор, на якому було 160 осіб. Вони відбули теж спеціяльний курс ЛОПП і дістали свідоцтва. Це перша жидівська організація в Польщі, що відбула курс ЛОПП.

— **Демонстрація Ярача.** На виставі „Роскішної дівчини" в „Польському Театрі" в Варшаві відомий артист Степан Ярач підчас одної „масної" сцени встав з крісла, звернувся до льожі директора, де був м. і. голова т-ва плекання театральної культури та вказуючи на сцену сказав на весь голос: „Хай живе т-во плекання театральної культури!" (слово „культури" підкреслив). Після того вийшов із театру.

— **Не хотіли рятувати, підуть до Берези.** В тарнобжеському повіті підчас повені залило кілька сіл. На приказ старости громади мали дати робітників для забезпеки перед повінню. В Розвадові поліція визначила м. і. шість жидів. Вони не хотіли йти до роботи, бо казали, що мусять іти на меч копаного мяча в Рудніку н. С., а поліція хай собі бере людей з костела з богослуження. І пішли. На приказ судді окр. суду в Ряшеві тих жидів арештували. Грозить їм кара до трьох літ. Незалежно від того адм. влада поставила внесення, щоби тих аматорів спорту вислати до Берези Картуської.

— **Вкрав 400 тисяч зол.** Службовець міжнародного т-ва спальних вагонів Вол. Бондровський вкрав чотириста тисяч золотих. За це засудив його варшавський суд на кару 4-літ. тюрми. Завдяки заходам оборони Бондровського помістили в психіятричному заведенні в Творках, а після оречення психіятрів відбудеться ап. розправа.

— **Полеві чи любовні вправи?** „Курер Львовскі" повідомляє, що в Тлустому заходами Зихової створили спільну „светліцу" для „Стшельца", щоби вдержався дівочий „Стшелец". Та замість державного виховання робили там „любовні" вправи. Щодня до 1. год. вночі відбувалися т. зв. товариські забави, тому дівочий „Стшелец" розвязали.

— **Краєва хроніка.** В Оскресінцях (Коломия) в Пруті втонув підчас купелі 14-літній Мик. Палійчук. — З крамниці Самелюка в Коломиї злодії вкрали товарів на 800 зол. Поліція арештувала підозрілих у крадежі Патковського та Пікора. — В Ярославі виловили зі Сяну трупа Йос. Сосніцького, уч. 8. гімн. кляси. — В Джурівському лісі (пов. Станиславів) повісився Вас. Никифорук, податковий поборець з причини мальверзацій при збиранні податку. — Біля Жидачова в Свічі втонув пастушок Мілько Ґрос. — У Золочеві 12-літня дівчина В. Г. привела на світ дитину. Батька дитини 28-літн. парубка К. з Вороняк арештували. — В Бориславі невідомі напасники напали на хату Дм. Яворського та поранили тяжко його, його жінку й сина. Тяжко ранених перевезено до шпиталю. Здогадуються, що напад виконали члени родини за поділ ґрунту.

— **Божевільний і його пять жінок.** В однім підмадридськім селі збожеволів тамошній мешканець Стоцца. Він повибивав усі вікна при своїй вулиці й погрожував усім перехожим. Вкінці місцевому поліціянтові вдалося божевільного звязати й відставити до Мадриду. Тут урядовець, що провадив слідство в справі Стоцца відкрив, що цей був португальським горожанином і у своїй вітчині вже пять літ сидів у домі божевільних. Коли втік звідтам, кілька літ волочився по цілім Піренейськім півострові й раз за разом одружувався, з пятьома жінками. Стоцца кожній казав, що на кілька днів за справами мусить виїхати й більше не показувався. Цікаве, що він від жадної не брав грошей, а що він зовсім бідний, не знати покищо з чого він утримувався.

— **Фабрикант перфум, що хотів стати журналістом.** Помер один із французьких міліонерів фабрикант перфум Коті, що був одночасно власником двох великих денників „Фіґаро" і „Гольоа". Його кар'єра нагадувала життєвий шлях американських міліярдерів. Фабрику перфум заснував він за віно своєї жінки: два міліони франків. Його перфуми і губні олівці стали славні на всьому світі і він доробився міліярдів; мав замки, віллі, доми, фабрики. Крутий зворот його кар'єри почався від хвилини, коли він захотів мати вплив на політику. Вложив свої капітали у два великі органи „Фіґаро" і „Гольоа" і змінив основно їх характер. Зі спокійних, зрівноважених часописів зробив боєві газети і сам почав навіть писати передовиці. Але не кожний, хто має добрий нюх у перфумах, має його теж у політиці. Газета зїдає більше грошей, ніж найбільші бенкети для приятелів, які Коті любив так часто давати. Не вистачили фонди, коли прийшли дефіцити. Останнім ударом для Коті був розводовий процес; жінка його мала дістати 500 міліонів і забрала все, що він мав. Коті нездужав від довгих часів нервами і скінчив умовою недугою.

— **Шов про птахи і людей.** У Льондоні є велике і впливове товариство для охорони птахів. На річний обід з нагоди загальних зборів товариства, запрохали 26. ц. м. Бернарда Шова. Шов, що не дає себе прохати, щоби промовив, згадав свого великого товариша від пера Акселя Мунте, оборонця звірів і кинув таку думку: Люди вже догадалися до того, що засновують захисти для охорони бідних птахів. Дивне, що досі не заснували такого товариства для охорони людей, над якими знущаються і в яких обороні ніхто не стає.

— **200 американських студентів у Москві** проведе шість тижнів, щоб познайомитись з тамошніми обставинами; між ними є теж 17-літній внук президента Рузвельта. Подорож не має ніякої політичної закраски.

— **Професор своєї жінки.** Перед льондонським судом відбувся сензаційний розводовий процес. Жінка знаного педагога Афтона виступила з жаданням розвязати їхнє подружжя, а як причину подала брутальну поведінку свого чоловіка. Професор Афтон як педаґоґ був прихильником тілесних кар, а не маючи дітей випробовував свої способи на власній жінці. Що тижня давав їй ноту з поведінки, а коли нота була „недостаточна", тоді жінку тяжко побиває. До цього додавав ще на руку, бо побита після „кари" мусіла чоловіка поцілувати в руку. Професор Афтон був також прихильником „карцеру" й нераз замикав жінку на кілька годин до темної комірки. Суд прихилився до просьби нещасної жінки і признав їй розвід.

— **Останній могіканин** На підставі знаної повісти Купера був поширений погляд, що індіянське племя могіканів вигинуло ще на початку тамтого століття. Тимчасом показується, що останній його представник умер у своїм помешканні в однім із міст Злучених Держав. У молодости називався він „Три Стріли", але переселившися до міста й заложивши там крамницю, приняв більш мирне імя Віліяма Діна. Що сказав би Купер про могіканина, власника крамниці в однім із більших міст Північної Америки?

Із судової салі.

Засуд за свято стрілецьких могил.

В округ. суді в Тернополі (окр. суддя Маньковський) відбулася 27. липня ц. р. карно-адміністраційна розправа проти: *1) Теофіля Середи, 2) Миколи Середи, 3) Петра Послушного, 4) Евгена Мічановського 5) Богдана Лози й 6) Осипа Лучкова*, всіх молодих хлопців з Петрикова, повіт Тернопіль, котрих староство в Тернополі засудило на два тижні безумовного арешту за проступок зі ст. 18. права про проступки (нехіть і легковаження польської держави). Цього проступку мали всі обвинувачені допуститися тим, що в часі Зелених Свят 27. травня ц. р. уплели і несли вінок з дубового листя зі стяжкою з написом „Борцям за волю України", який зложили на спільній стрілецькій могилі на цвинтарі в Тернополі. Всі вони йшли в тернопільській процесії, до якої прилучилися на вул. Островського.

Стяжки з написом вже там не мали, бо її усунули, коли від впорядчика походу дир. Івана Лели довідалися, що старостно заказало всякі над ня довідалися, що старостно заказало всякі написи на вінках. Обвинувачені заперечили вину, покликуючися на те, що щорічно в часі Зелених Свят іде процесійний похід на стрілецькі могили на цвинтарі в Тернополі, в якому несуть гінки з Тернополя і підміських сіл, між ними і з Петрикова. Про те, що старостно заказало всякі ленти з написами на вінках, не знали, а коли про це в Тернополі довідалися, самі добровільно ленту з написом з вінка зняли.

Всіх обвинувачених боронив на розправі посол *д-р Степан Баран* і на його внесок *розправу відложено на 12. жовтня ц. р.* в цілі переслухання свідків, що мають ствердити оборону обвинувачених.

Теж саме тернопільське староство (реф. Август Кудеревіч) дня 17. липня ц. р. покарало о. *Петра Івахова*, пароха в Зарудю, пов. Тернопіль, *гривною в сумі пятьсот золотих*, а в разі неможливости стягнення двотижневим арештом, також за проступок зі ст. 18. права про проступки. Цього проступку о. Івахів допустився нібито тим, що, як згадано вище, дня 27. травня ц. р. по відправі панахиди на стрілецьких могилах у Тернополі виголосив проповідь, у котрої змісті поліція доглянулась неохоти і легковаження польської держави. Оборонець о. Івахова *пос. д-р Баран* зголосив письменний відклик від повищого присуду староства, подаючи повний текст проповіди, з якого виходить, що там нема ніякого проступку, і покликав свідків на ствердження цього тексту. У цій справі відбудеться розправа в окр. суді в Тернополі.

—o—

Дописи.

БЕРЕЖАНЩИНА.

За шапку з робітні українських інвалідів. В дні 12. липня Бережани мали празник на св. Петра і Павла. Приїхали люди з сусідніх громад, одні помолитись, інші подивитись, при тім дати заробити образочникам та всяким іншим крамарям. Приїхав теж гром. Федь Голіяш з Бишок, та на свою біду в шапці, яку спровадив собі з робітні українських інвалідів у Львові. Мабуть комусь не подобалась та шапка, бо таки на ринку якийсь панок зірвав шапку з голови Ф. Голіяшові, а заки він зорієнтувався, вже були лише стріпухи з неї. Накінець постерунковий забрав Ф. Голіяша на постерунок чи теж до магістрату на переслухання.

Що діється в Лісниках. В томуж самому дні у Лісниках коло Бережан хтось вивісив жовто-блакитний прапор на дубі, що ріс собі спокійно в загороді Миколи Греськова. Зараз вечором того самого дня приїхало 4-ох постерункових, почали доходження, на якийсь часок притримали студ. Стефана Демчишина і ще кількох парубків та учнів гімназії. Як зачуваємо, протоколи списуються ще й досі. З тоїж нагоди влада наложила 150 зол. гривни, яку розложено кооперативним способом на всіх і вся, а крім того відтоді що дня повних 12 годин, себто від 6. год. вечора до 6 год. рано вартує 20 громадян у селі. Варту роблять усі, починаючи від 16-го року до 30. року життя. Опізнення на варту потягає за собою 1—2 зол. гривни.

Ще про відгомін Зелених Свят У доповнені нашої нотатки про покарання старостом кількох жінок за недозволену збірку й оправу могил подаємо: На них покарало староство в Бережанах п. Загаєвичеву 1. за недозволену збірку 30 зол. гривни або 3-денним арештом; за збірку й оправу могил п. Метельську 50 зол. гривни або 8-денним арештом, п. Тилявську 40 зол. гривни або 8-денним арештом, врешті п. Мироківську за оправу могил 50 зол. гривни або 5-денним арештом. Всі наложені кари не приняли і відкликались до суду.

Гостина „Цвіркуна“. В днях 9., 10. і 11. 7. ц. р. гостив у Бережанах Львівський Український Театр „Цвіркун“ під дир. п. Олеся Остої, який за час свого короткого побуту виставив дня 9. 7. ц. р. фактомонтаж на 5 актів „Сараєво“, дня 10. і 11. 7. ц. р. ревії. На спеціяльну увагу заслуговує „Сараєво“, що своїм цікавим змістом, тенденцією та дуже доброю грою таких артистів, як п. Залуцька, дир. Остоя, п. Заждний, Мельник і Пришляк уводило в захоплення зібрану публику, яка нагороджувала артистів грімкими оплесками. Добра була ревія „З кохання все можна“, виставлена 10. 7. ц. р. Веселі скечі, танці танки балету чи поодинокі, яких виконавцем був знаменитий Пришляк, молодий талановитий артист, та повні гумору монольоги, виголошувані небуденним артистом дир. Остоєю, були справжньою атракцією вечора. Зате слабша вже була чергова ревія „Божевільні“, яка поза кількома добрими точками попросту нудила публику. Дивуватись треба, чому дирекція театру вибрала її на цей раз. Дуже гарною точкою, що прикувала була увагу публики та зробила на ній сильне враження, була інсценізація стрілецької пісні „Накрила нічка“. Запов'дали на ревіях пп. Мельник і Гришляк. В часі перерв і вистав пригравала довол. симпатична театр. орхестра. Публики на всіх виставах дуже мало. Під адресою театру треба сказати, щоб він на будуче зачинав свої вистави в точно означеній годині, а не, як у нас, з півгодинним опізненням, що досить прикро вражало. З Бережан театр виїхав до Рогатина.

ДРОГОБИЧЧИНА.

Як працює кооператива в Тустановичах. Споживча кооператива „Злука“ в Тустановичах основана в 1922 р. Її історія вкаже, скільки шкоди наносить незнання кооперативних засад. Торговельну діяльність розпочала кооператива за позичені гроші, від яких плачено великі відсотки, товари роздано переважно на борг. Пішли в рух векслі, за цим скарги і т. п. Загал не був належно підготований та обзнайомлений з кооперативними ідеями, дивився на кооперативу байдуже, як на щось чуже. До цього прийшла девалюація, чотири вломи і зла внутрішня господарка. Справник, який 7 років повнив сам усі функції, повне довіря надз. ради довів до цього, що кооператива станула над пропастю. Ревізія, переведена „Народньою Торговлею“ в 1932 р., виказала 8.879.77 зол. касового недобору і 10.670 зол. білянсової страти. Надзірна рада на порозі десятиліття стояла перед загрозою ліквідації кооперативи. Але завдяки новій управі і надз. раді вироблено плян санації. Створено санаційний комітет під проводом д-ра Терлецького. Зібрано на внутрішню позичку 5.210 зол., а комітет імпрез зібрав 1.040.57 зол. Розвинено сильну акцію за приєднуванням членів і покупців, також пропаганду кооперативних засад. У тій цілі улаштовано цілу низку імпрез, а в липні 1933 р. велике кооперативне свято, получене з виставою українського промислу. Найбільшу увагу звертає теперішня управа на сплачування чужих капіталів і стягнення боргів. Акція ця з кожним днем поступає вперед. Треба це взяти під увагу, що Тустановичі — це майже продовження Борислава, а у себе мають теж багато дивних купців. Всеж таки вдалося теперішній сдельній і рухливій управі стягнути стільки покупців, що торги доходять пересічно до 250 золотих денно. Уладження і виві́нування кооперативи відповідає найвибагливішим вимогам, а чистота і ввічлива услуга приєднує їй щораз більше членів і покупців. На першому місці бачимо усі вироби рідного промислу. На жаль, не у всіх кооперативах видно те саме. На літній час отворено в будинку кооперативи цукровий базар і продажу мороженого. Кооператива має свою філію на передмісті Борислава — Гуковій Горі. Канцелярія кооперативи з ввічливим книговодцем п. Ів. Гавриловим подає кожного часу всі інформації інтересантам, навіть телефоном. Праця кооперативи в Тустановичах нехай служить прикладом тим кооперативам, які доведені злою господаркою до пропасти — волять розборгувати дальше товари і ліквідувати, як забратись до розумної санації. Управі кооперативи можна побажати щирих дальших успіхів!

—o—

СПОРТ.

УКРАЇНА — СВІТЕЗЬ 2:0 (0:0).

Україна: Бутель; Олійник, Воробець; Цимбала, Кішила, Якимів; Лапчук, Магоцький, Мікльош, Красівський, Максимів.

Четверті змагання з ряду за мистецтво львівської ліги зуміла Україна вирішити у свою користь. Цим разом противником чорно-червоних була Світезь, дружина, яка копаний мяч грає примітивно і яка цілком слушно спаде до нижчої кляси. Ціль гри Світезі, це копання противника, де лише попаде. Не дивота, що грачі України спровоковані також не дуже лагідно трактували свого противника і часто-густо платили противникові цею самою монетою. Україна змушена була 60 мінут грати у десятку, бо у 30 хв. судия виключив Якимова за фовль, за такі самі „фовлі“ повинен був судия виключити щонайменше трьох грачів противника. У першій частині гра менше цікава, Світезь ще потрафила удержати вислід 0:0. Карного у 33 хв. до Світезі перестрілює Мікльош. У другій частині господарі мають велику перевагу і атакують часто Лапчуком. Ворота добули у 16 хв. Максимів головою з центри Лапчука і у 35 хв. Магоцький з карного. Видців 1500.

СВІТЕЗЬ II — УКРАЇНА II 3:0 (2:0).

Слаба гра резерви України, яка виступила у резервовім складі.

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Гасмонея — Чорні 1:0 (1:0).
ПЕРЕМИШЛЬ. Польонія — Лехія 2:1 (2:1).
РЯШІВ. Огніско — Ресовія 3:2 (2:0).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ВАРШАВА. Лібертас (Відень) — Польонія 4:3 (…).
ГЕНУА. Ювентус — Адміра 2:1. Змагання за чашу Мітропи.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 30. VII. год. 8·30 веч. „Яхт кохання“ Театр „8·30“.

Вівторок, 27. VII. год. 8·30 веч. „Яхт кохання“. Театр „8·30“.

Театр Ріжнородностей.

Нечинний з причини ферій.

Кіна.

АПОЛЬО: „Почвірний любко“ (комедія), „Крісс, малайське кохання“.
АТЛЯНТИК: „Фантомас“, „Звойовники“.
ВАНДА: „Блакитна рапсодія“.
КАСІНО: „Зорі Бродвею“, „Дорога до щастя“.
КОЛІСЕЙ: Нечинне.
КОПЕРНИК: „Чібі“ (віденська комедія), „Баль білих діжечок“ (із Містенґет), Барту в Польщі.
МАРУСЕНЬКА: „Романс Маньки Грешино!“, ревія „Львів-Монте Карльо“.
МІРАЖ: „Дівчина та мільйон“, „Паприка“.
МУЗА: „Вороги подружжа“, „Таємний детектив“.
ПАН: „Прощання з гріхом“, „Люди в готелі“.
ПАЛЯС: „Пісеньkар Варшави“ (Евг. Бодо).
ПАСАЖ: „Любов Жоржети“ і ревія „Шампанські вечорі“.
СВІТ: „Я був тобі вірний“, „Карієра кельнерки“.
СОНЦЕ: „Пірати степу“ та ревія.
СТИЛЕВЕ: „Король арени“ (Кен Мейнард) на осн. Джека Лондона, і ревія Нюйорк-Варшава „Божевільна ніч“.
ХИМЕРА: „Незнайома з телефону“ (комедія).
УТІХА: „Кохання на приказ“ (російська фільма) і ревія.

Закордонне радіо.

Понеділок, 30. липня 1934.

Відень (506,8) 12·00 Концерт, 18·15 „Трістан і Ізольда“ оп. Вагнера, **Братислава** (298,8) 20·25 Наймолодша словацька поезія, **Прага** (470,2) 14·00 Шопенівський концерт, **Париж** (1649) 16·30 Концерт, 20·00 Фортепян, 20·45 Фестіваль Р. й Ів. Штравса, **Білгород** (439,8) 18·30 Пісні, **Любляна** (569,3) 20·00, 21·15 Спів, **Берлін** (356,7) 18·30 Мінхенські композитори, 20·00 Вок. інстр. концерт, **Гайльсберг** (291) 19·00 Пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·35 Легка музика, **Кельн** (455,9) 16·00 Пісні в діялекті, нар. капеля, **Мінхен** (405,4) 15·10 Нар. пісні, **Штутгарт** (522,6) 21·25 Шубертові твори, **Будапешт** (549,5) 12·00 Фортепян, 13·.0 Сальонова капеля, 18·45 Мадярські пісні, циг. музика, **Мілано** (368,6) 14·15 Тріо, **Рим** (420,8) 17·00 Вок. інстр. концерт.

Вівторок, 31. липня 1934.

Відень (506,8) 17·55 Спів, 20·15 Симф. концерт, **Братислава** (298,8) 19·25 Спів, **Мор. Острава** (259,1) 20·00 Спів, **Прага** (470,2) 12·30 Сальонова орхестра, 21·00 Симф концерт, **Париж** (1649) 12·00 Легка музика, 20·00 Пісні 18-го століття, **Атльона** (531) 21·15 Спів, **Білгород** (439,8) 20·20, 22·00 Спів, **Любляна** (569,3) 20·00 Концерт квінтету, **Берлін** (356,7) 18·45 Баляди (Бронсґест, баритон), 20·45 „Нічліг у Ґранаді“ оп. Крайцера, **Гайльсберг** (291) 20·45 Пастирські пісні, **Кенігсустергавзен** (1571) 17·45 Сучасна музика, **Кельн** (455,9) 20·45 Макс Реґер, збільшена радіоорхестра, муж. хор, **Ляйпціг** (382,2) 20·46 „Кабале унд Лібе“ траґ. Шілера, **Мінхен** (405,4) 19·05 „Фіґарове весілля“ оп. Моцарта, **Будапешт** (549,5) 13·30, 22·10 Циг. музика, 18·30 Концерт, 20·20, 23·10 Лістові твори, **Мілано** (368,6) 20·45 „Польська кров“ оп. Недбали, **Рим** (420,8) 17·15 Легка музика.

Львівське радіо.

Понеділок, 30. липня 1934.

6·30—7·25 Ранішня авдиція, 11·57 Сиґн. часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10 Концерт сальонової музики, 13·00 Полудневий денник, 13·05 Симфонічні танці (ґр. пл.), 14·00 Експортові вістки, 14·05 Збіжева біржа, театр. репертуар, комунікати, 16·00 Концерт орхестри, 17·00 Для дітей: „Юрків лет“, 17·15 Камеральний концерт, 17·40 Спів Ром. Враґи в супр. фортепяну, 18·00 „Кураторка вязниці“, 18·15 Пісоньки хору Юранда та Фалішевського (ґр. пл.), 18·45 Балачка Бр. Вінавера, 19·00 Всячина, 19·15 Легка музика (ґр. пл.), 19·50, 19·55 Спортові вістки, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Мечети Стамбулу, 20·12 Легка музика, спів, 20·50 Веч. денник, 21·02 Психіка жіночої молоді, 21·12 Симфонічні твори, 22·00 Літ. фейл. „Поезія леґіонового чину“, 22·15 Великі піяністи (ґр. пл.).

Вівторок, 31. липня 1934.

6·30—7·25 Ранішня авдиція, 11·57 Сиґнал часу, 12·03 Метеорольоґічні вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10 Легка музика, 13·00 Полудневий денник, 13·05 Для молодших дітей: „Івась у полі серед жнецв“, 13·20 Еспанські пісоньки (ґр. пл.), 13·55 З ринку праці, 14·00 Метеорольоґічні вістки, 14·05 Збіжева біржа, театр. репертуар, комунікати, 16·00 Твори Петра Чайковського (ґр. пл.), 17·00 Скринька П. К. О., 17·15 Концерт солістів (музика, спів), 18·00 Замостя і Замощина, 18·15 Фортепяновий ресітал, 18·45 Балачка: „Суходолами й морями“, 19·00 Всячина, 19·15 Пісоньки (ґр. пл.), 19·55 Спортові вістки. 20·00 Вибрані думки, 20·02 Рецитації „Леґіонові поезії“, 20·12, 21·12 Легкий концерт, 20·50 Вечірній денник, 21·02 Із лікувальних справ, 22·00 Проблема грошової політики, 22·15 Танкова музика.

—o—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“ З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.